

[Kaj Poulsen]

med den redegørelse, der kom fra kammeradvokaten.

Dræbye (RV):

Jeg skal måske lige knytte an til den sidste ordveksling og konstatere, at der tilsyneladende er enighed om, at der er visse overtrædelser af lov om boligbyggeri, som bør være strafbare, og det, som ændringsforslaget går ud på, er at fastsætte, at ministeren også kan handle sådan inden for de bekendtgørelser, han har. Vi er under udvalgsarbejdet blevet overbevist om én ting under den diskussion, der er foregået om straffebestemmelsen, nemlig at det vil være ganske vanskeligt at fastsætte en udtømmende straffebestemmelse uden bemyndigelse til ministeren, sådan som vi oprindeligt havde forestillet os, og sådan som jeg talte for ved første behandling. Derfor støtter vi den del af lovforslaget.

Jeg skal generelt om de ændringer, der nu kommer til afstemning, konstatere, at vi er tilfredse med, at der er sket ændringer, således at der ikke kommer huslejeforhøjelser i det almennyttige byggeri, sådan som det oprindeligt var foreslået af regeringen.

Vi er også tilfredse med, at der ikke sker nogen ændringer af det samlede støttede byggeris omfang. Det vil altså sige, at tallet på de 15.200 for det støttede byggeri, som blev fastlagt i marts 1982 af den daværende socialdemokratiske regering, fastholdes.

Vi er også tilfredse med, at der er kommet en anden fordeling imellem andelsboliger og almennyttige boliger, sådan som vi talte om det i marts 1982, og sådan som det blev aftalt i december. Det er i store træk også resultatet af de ændringsforslag, som vi skal stemme om, og hvor vi støtter ministerens ændringsforslag.

Hr. Kaj Poulsen fik udtalt sig meget bastant om den ændrede finansiering, der medfører en besparelse for staten på godt 200 mill. kr., uden at det kommer lejerne til skade. Hr. Kaj Poulsen sagde for det første, at denne besparelse er vendt til en merudgift efter 4 år. Det er simpelt hen ikke rigtigt. Situationen er den, at der i det femte år på finansloven ville være en besparelse på de 222 mill. kr. i faste priser, som hr. Kaj Poulsen nævnte, og der ville være en udgift for staten i det samme år på 79½ mill. kr. i faste priser.

Når finansministeren om 5 år ser på disse tal, bliver han altså ikke foranlediget til at søge det gamle system indført. Tværtimod. Han kan konstatere, at der er en besparelse på ca. 140 mill. kr.

Hvis vi havde bevaret det nuværende system, ville han i de fem år i faste priser have brugt 1.100 mill. kr., mens han efter det system, som indføres, ville have brugt 261 mill. kr. Finansministeren kan altså kigge ganske roligt på disse ændringer efter de fem år.

Ja men, siger hr. Kaj Poulsen, det bliver værre, hvis man ser efter 10 år. Nej, tallene er de samme: finansministeren kan stadig væk konstatere en besparelse på 222 mill. kr. i forhold til det, der er opført på finansloven, nemlig 157 mill. kr., altså en nettobesparelse på 65 mill. kr. Finansministeren kan også regne ud, at han i disse ti år har brugt 960 mill. kr., mens han, hvis vi havde fastholdt det nuværende system, ville have brugt omkring 2.200 mill. kr.

Finansministeren kan altså tage det ganske roligt, og der er ikke nogen løkke om halsen på det almennyttige byggeri, medmindre hr. Kaj Poulsen tænker på den løkke, som i forvejen er der, nemlig den løkke, som findes i lovens § 50, uændret fra det, som den socialdemokratiske boligminister foreslog. Det er den bemyndigelse, hvori det er fastslået, at boligministeren helt eller delvis kan bringe betalingen af rentebidrag til ophør, såfremt ejendommens økonomi forbedres eller ændrede forhold for byggeriet taler derfor, herunder at der indtræder en stigning i det almindelige lejeniveau. Hvis finansministeren i et årti ville prøve at se på, hvor der var anledning til at benytte den strikke, han har på det almennyttige byggeri, ville han nok se på den samlede udgift til rentesikring, som stadig væk i faste kroner i det enkelte årti ville være på 1.050 mill. kr. og dermed langt ville overstige de 157 mill. kr., som finansministeren kunne konstatere som følge af den finansieringsomlægning, der foretages. Der er altså ikke tale om, at der på nogen måde er lagt en strikke om det almennyttige byggeris hals, medmindre hr. Kaj Poulsen mente, at den fede løkke, som i forvejen lå der, kunne anvendes, men ansvaret for den er en socialdemokratisk boligminister.

Anne Grete Holmsgård (VS):